

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)
3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα (3. Pāthikavaggaṭṭi)
10. Η ομιλία για την συλλογική απαγγελία (10. Saṅgītisuttaṃ)

[DN 33, PTS 3.207–3.271]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα

10. Η ομιλία για την συλλογική απαγγελία

296. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Μάλλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, και έφτασε σε μια πόλη των Μάλλα ονόματι Πάβα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου.

Η νεόκτιστη αίθουσα συνελεύσεων

297. Εκείνη την περίοδο οι Μάλλα της Πάβα είχαν μια νέα αίθουσα συνελεύσεων ονόματι Ουμπχάτακα, πρόσφατα κτισμένη, που δεν είχε κατοικηθεί από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή οποιοδήποτε ανθρώπινο ον. Οι Μάλλα της Πάβα άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, περιπλανώμενος στους Μάλλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, έφτασε στην Πάβα και διαμένει στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου». Τότε οι Μάλλα της Πάβα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι Μάλλα της Πάβα είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, Σεβάσμιε Κύριε, οι Μάλλα της Πάβα έχουν μια νέα αίθουσα συνελεύσεων ονόματι Ουμπχάτακα, πρόσφατα κτισμένη, που δεν έχει κατοικηθεί από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή οποιοδήποτε ανθρώπινο ον. Ας τη χρησιμοποιήσει, Σεβάσμιε Κύριε, ο Ευλογημένος πρώτος· αφού χρησιμοποιηθεί πρώτα από τον Ευλογημένο, μετά θα τη χρησιμοποιήσουν οι Μάλλα της Πάβα. Αυτό θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία των Μάλλα της Πάβα για πολύ καιρό». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

298. Τότε οι Μάλλα της Πάβα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και πήγαν εκεί όπου ήταν η αίθουσα συνελεύσεων· αφού πλησίασαν, έστρωσαν την αίθουσα συνελεύσεων πλήρως στρωμένη, ετοίμασαν τα καθίσματα για τον Ευλογημένο, τοποθέτησαν τη στάμνα με νερό, άναψαν τη λάμπα με λάδι και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, εκείνοι οι Μάλλα της Πάβα είπαν στον Ευλογημένο: «Η αίθουσα συνελεύσεων, σεβάσμιε κύριε, είναι πλήρως στρωμένη, τα καθίσματα για τον Ευλογημένο είναι ετοιμασμένα, η στάμνα με νερό έχει τοποθετηθεί, η λάμπα με λάδι έχει ανάψει. Όποτε τώρα, Σεβάσμιε Κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

299. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στην αίθουσα συνελεύσεων· αφού πλησίασε, έπλυνε τα πόδια του, μπήκε στην αίθουσα συνελεύσεων και κάθισε ακουμπώντας στον μεσαίο στύλο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή. Και η Κοινότητα των μοναχών, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στην αίθουσα συνελεύσεων και κάθισαν ακουμπώντας στον δυτικό τοίχο, με το πρόσωπο

στραμμένο προς την ανατολή, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Και οι Μάλλα της Πάβα, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στην αίθουσα συνελεύσεων και κάθισαν ακουμπώντας στον ανατολικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς τη δύση, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τους Μάλλα της Πάβα με μια ομιλία για το Ντάμμα για μεγάλο μέρος της νύχτας, τους αποχαιρέτησε - «Η νύχτα έχει προχωρήσει, Βασέτθα· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν οι Μάλλα της Πάβα στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν.

300. Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση των Μάλλα της Πάβα, κοιτάζοντας την Κοινότητα των μοναχών που ήταν σιωπηλή, απόλυτα σιωπηλή, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Η κοινότητα μοναχών, Σαριπούττα, είναι απαλλαγμένη από νωθρότητα και υπνηλία. Ας σου έρθει, Σαριπούττα, μια ομιλία για τη Διδασκαλία προς τους μοναχούς. Η πλάτη μου πονάει. Θα την τεντώσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Σαριπούττα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα, ξάπλωσε στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος.

Η υπόθεση του σχίσματος των Νιγκάντχα

301. Εκείνη την περίοδο ο Τζαϊν Νατάπουττα είχε μόλις πεθάνει στην Πάβα. Μετά τον θάνατό του, οι Τζαϊν διασπάστηκαν, χωρίστηκαν σε δύο ομάδες, φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούσαν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη - «Εσύ δεν καταλαβαίνεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, εγώ καταλαβαίνω αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Πώς θα μπορούσες εσύ να καταλάβεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή; Εσύ ακολουθείς λάθος πρακτική, εγώ ακολουθώ σωστή πρακτική. Τα λόγια μου είναι συνεπή, τα δικά σου είναι ασυνεπή. Αυτό που έπρεπε να πεις στην αρχή το είπες στο τέλος, αυτό που έπρεπε να πεις στο τέλος το είπες στην αρχή. Αυτό που είχες σκεφτεί τόσο καιρό αποδείχθηκε λάθος. Η θεωρία σου έχει αντικρουστεί, έχεις ηττηθεί. Πήγαινε να ξεμπλέξεις από τη θεωρία σου, ή ξεμπερδεψέ την αν μπορείς!» Θα έλεγα ότι θάνατος επικρατεί μεταξύ των οπαδών του Τζαϊν Νατάπουττα. Ακόμη και οι λαϊκοί μαθητές του Τζαϊν Νατάπουττα με τα λευκά ρούχα ήταν απογοητευμένοι, αποπαθιασμένοι και δυσανεκτικοί με τους οπαδούς του Τζαϊν Νατάπουττα, όπως συμβαίνει με μια Διδασκαλία και διαγωγή κακώς διδαγμένη, κακώς εξηγημένη, μη οδηγούσα στην απελευθέρωση, μη οδηγούσα στη γαλήνη, μη διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο, με κατεστραμμένο στήριγμα, χωρίς καταφύγιο.

302. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Ο Τζαϊν Νατάπουττα, φίλοι, μόλις πέθανε στην Πάβα, μετά τον θάνατό του οι Τζαϊν διασπάστηκαν, χωρίστηκαν σε δύο ομάδες... κ.λπ... με κατεστραμμένο στήριγμα, χωρίς καταφύγιο». «Έτσι πράγματι είναι αυτό, φίλοι, σε μια Διδασκαλία και διαγωγή κακώς διδαγμένη, κακώς εξηγημένη, μη οδηγούσα στην απελευθέρωση, μη οδηγούσα στη γαλήνη, μη διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Αυτή όμως, φίλοι, η Διδασκαλία μας από τον Ευλογημένο είναι καλά διδαγμένη, καλά εξηγημένη, οδηγούσα στην απελευθέρωση, οδηγούσα στη γαλήνη, διακηρυγμένη από έναν

Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτήν όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

«Και ποια είναι, φίλοι, η Διδασκαλία μας από τον Ευλογημένο που είναι καλά διδαγμένη, καλά εξηγημένη, οδηγούσα στην απελευθέρωση, οδηγούσα στη γαλήνη, διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο· στην οποία όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων;

Μονάδα

303. «Υπάρχει πράγματι, φίλοι, μία διδασκαλία που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτήν όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποια είναι η μία διδασκαλία; Όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή. Όλα τα όντα υφίστανται με τις δραστηριότητες. Αυτή είναι πράγματι, φίλοι, η μία διδασκαλία που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτήν όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Δυάδα

304. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, δύο φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτήν όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποιες δύο;

«Η νοητικότητα και η υλικότητα.

«Η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη.

«Η άποψη για αιώνια ύπαρξη και η άποψη για την ανυπαρξία.

«Η αδιαντροπιά και ο μη ηθικός φόβος.

«Η ντροπή και ο ηθικός φόβος.

«Η δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής και η κακή φιλία.

«Η ευκολία στην αποδοχή συμβουλής και η καλή φιλία.

«Η επιδεξιότητα στο τι συνιστά παράπτωμα και η επιδεξιότητα στο τι συνιστά έξοδο από παράπτωμα.

«Η επιδεξιότητα εισόδου σε διαλογιστική επίτευξη και η επιδεξιότητα εξόδου από διαλογιστική επίτευξη.

«Η επιδεξιότητα στα στοιχεία και η επιδεξιότητα στην προσοχή.

«Η επιδεξιότητα στις αισθητήριες βάσεις και η επιδεξιότητα στην Εξαρτώμενη Γένεση.

«Η επιδεξιότητα στο τι είναι δυνατόν και η επιδεξιότητα στο τι είναι αδύνατον.

«Η εντιμότητα και η ντροπαλότητα.

«Η υπομονή και η πραότητα.

«Η ηπιότητα ομιλίας και η φιλική υποδοχή.

«Η μη βία και η αγνότητα.

«Η λησμοσύνη και η έλλειψη ενσυνειδητότητας.

«Η μνήμη και η ενσυνειδητότητα.

«Το να μη φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων και η αμετρία στο φαγητό.

«Το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων και η μετριοπάθεια στο φαγητό.

«Η δύναμη του αναστοχασμού και η δύναμη της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Η δύναμη της μνήμης και η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης.

«Η νοητική ηρεμία και η διόραση.

«Το σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού και το σημάδι της διαρκούς προσπάθειας.

«Η διαρκής προσπάθεια και ο μη περισπασμός.

«Η αποτυχία στην ηθική και η αποτυχία στην ορθή άποψη.

Τελειότητα στην ηθική και τελειότητα στην ορθή άποψη.

Εξαγνισμός της ηθικής και εξαγνισμός της άποψης.

Εξαγνισμός της άποψης και επίμονη προσπάθεια σύμφωνα με την προσωπική άποψη.

Συγκίνηση σε καταστάσεις που προκαλούν συγκίνηση και συνετή επίμονη προσπάθεια αυτού που έχει συγκινηθεί.

Μη ικανοποίηση στις καλές νοητικές καταστάσεις και ανυποχωρησία στην επίμονη προσπάθεια.

Αληθινή γνώση και απελευθέρωση.

Γνώση της εξάλειψης και γνώση της μη-έγερσης.

Αυτά, φίλοι, είναι τα δύο φαινόμενα που διδάχθηκαν σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτήν όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να

αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Τριάδα

305. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, τρία φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποιοι τρεις;

«Τρεις φαύλες ρίζες - η απληστία είναι φαύλη ρίζα, το μίσος είναι φαύλη ρίζα, η αυταπάτη είναι φαύλη ρίζα.

«Τρεις καλές ρίζες - η μη-απληστία είναι καλή ρίζα, το μη-μίσος είναι καλή ρίζα, η μη αυταπάτη είναι καλή ρίζα.

«Τρεις κακές συμπεριφορές - κακή σωματική συμπεριφορά, κακή λεκτική συμπεριφορά, κακή νοητική συμπεριφορά.

«Τρεις καλές συμπεριφορές - καλή σωματική συμπεριφορά, καλή λεκτική συμπεριφορά, καλή νοητική συμπεριφορά.

«Τρεις φαύλοι λογισμοί - ηδονικός λογισμός, λογισμός του θυμού, λογισμός της βίας.

«Τρεις καλοί λογισμοί - λογισμός της απάρνησης, λογισμός του μη θυμού, λογισμός της μη βίας.

«Τρεις φαύλες σκέψεις - ηδονική σκέψη, σκέψη του θυμού, σκέψη της βίας.

«Τρεις καλές σκέψεις - σκέψη της απάρνησης, σκέψη του μη θυμού, σκέψη της μη βίας.

«Τρεις φαύλες αντιλήψεις - ηδονική αντίληψη, αντίληψη του θυμού, αντίληψη της βίας.

«Τρεις καλές αντιλήψεις - αντίληψη της απάρνησης, αντίληψη του μη θυμού, αντίληψη της μη βίας.

«Τρία φαύλα στοιχεία - ηδονικό στοιχείο, στοιχείο του θυμού, στοιχείο της βίας.

«Τρία καλά στοιχεία - στοιχείο της απάρνησης, στοιχείο του μη θυμού, στοιχείο της μη βίας.

«Άλλα τρία στοιχεία - ηδονικό στοιχείο, στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, στοιχείο της άυλης σφαίρας.

«Άλλα τρία στοιχεία - στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, στοιχείο της άυλης σφαίρας, στοιχείο της παύσης.

«Άλλα τρία στοιχεία - κατώτερο στοιχείο, μεσαίο στοιχείο, ανώτερο στοιχείο.

«Τρεις επιθυμίες - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη.

«Υπάρχουν επίσης τρεις επιθυμίες - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, επιθυμία για άυλη ύπαρξη.

«Υπάρχουν επίσης τρεις επιθυμίες - επιθυμία για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, επιθυμία για άυλη ύπαρξη, επιθυμία για παύση.

«Τρεις νοητικοί δεσμοί - άποψη περί ταυτότητας, σκεπτικιστική αμφιβολία, αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες.

«Τρεις νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της άγνοιας.

«Τρεις υπάρξεις - ηδονική ύπαρξη, λεπτοφυής υλική ύπαρξη, άυλη ύπαρξη.

«Τρεις αναζητήσεις - ηδονική αναζήτηση, αναζήτηση ύπαρξης, αναζήτηση της άγιας ζωής.

«Τρεις διακρίσεις - η διάκριση "είμαι ανώτερος", η διάκριση "είμαι ίσος", η διάκριση "είμαι κατώτερος".

«Τρεις περίοδοι - η παρελθούσα περίοδος, η μελλοντική περίοδος, η παρούσα περίοδος.

«Τρία άκρα - η ταυτότητα είναι άκρο, η προέλευση της ταυτότητας είναι άκρο, η παύση της ταυτότητας είναι άκρο.

«Τρία αισθήματα - ευχάριστο αίσθημα, δυσάρεστο αίσθημα, ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα.

«Τρεις πόνοι - πόνος ως πόνος, πόνος των δραστηριοτήτων, πόνος της μεταβολής.

«Τρεις κατηγορίες - η κατηγορία με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού, η κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού, η ακαθόριστη κατηγορία.

«Τρία σκοτάδια - είτε σχετικά με το παρελθόν είναι αβέβαιος, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη, είτε σχετικά με το μέλλον είναι αβέβαιος, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη, είτε τώρα σχετικά με το παρόν είναι αβέβαιος, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη.

«Τρία πράγματα που δεν χρειάζεται να προστατεύει ο Τατχάγκατα - ο Τατχάγκατα, φίλοι, έχει αγνή σωματική συμπεριφορά· δεν υπάρχει κακή σωματική συμπεριφορά του Τατχάγκατα, την οποία ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'. Ο Τατχάγκατα, φίλοι, έχει αγνή λεκτική συμπεριφορά· δεν υπάρχει κακή λεκτική συμπεριφορά του Τατχάγκατα, την οποία ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'. Ο Τατχάγκατα, φίλοι, έχει αγνή νοητική συμπεριφορά· δεν υπάρχει κακή νοητική συμπεριφορά του Τατχάγκατα, την οποία ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'.

«Τρεις κατοχές - η λαγνεία είναι κατοχή, το μίσος είναι κατοχή, η αυταπάτη είναι κατοχή.

«Τρεις φωτιές - η φωτιά του πάθους, η φωτιά του μίσους, η φωτιά της αυταπάτης.

«Άλλες τρεις φωτιές - η φωτιά αυτών που είναι άξιοι προσφορών, η φωτιά του οικοδεσπότη, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι δωρεών.

«Τριπλή ταξινόμηση της ύλης - ύλη εμφανής και προσκρουστική, ύλη μη-εμφανής αλλά προσκρουστική, ύλη μη-εμφανής και μη-προσκρουστική.

«Τρεις δραστηριότητες - αξιέπαινη βουλευτική δραστηριότητα, αξιόεμπτη βουλευτική δραστηριότητα, αδιατάρακτη βουλευτική δραστηριότητα.

«Τρία άτομα - το άτομο που ασκείται, το άτομο που είναι πέραν της άσκησης, το άτομο που μήτε ασκείται μήτε είναι πέραν της άσκησης.

«Τρεις πρεσβύτεροι - πρεσβύτερος κατά τη γέννηση, πρεσβύτερος κατά τη Διδασκαλία, πρεσβύτερος κατά σύμβαση.

«Τρεις τρόποι εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης - τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στη δωρεά, τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στην ηθική, τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στον διαλογισμό.

«Τρεις βάσεις κατηγορίας - με αυτό που είδε, με αυτό που άκουσε, με υποψία.

«Τρεις επαναγεννήσεις στις ηδονές - υπάρχουν, φίλοι, όντα με παρούσες ηδονές· αυτά ασκούν έλεγχο στις παρούσες ηδονές, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτή είναι η πρώτη επαναγέννηση στις ηδονές. Υπάρχουν, φίλοι, όντα με δημιουργημένες ηδονές· αυτά δημιουργώντας ξανά και ξανά ασκούν έλεγχο στις ηδονές, όπως οι θεοί Νιμμαναράτι. Αυτή είναι η δεύτερη επαναγέννηση στις ηδονές. Υπάρχουν, φίλοι, όντα με ηδονές δημιουργημένες από άλλους· αυτά ασκούν έλεγχο στις ηδονές που δημιουργούνται από άλλους, όπως οι θεοί Παρανιμιταβασαβαττί. Αυτή είναι η τρίτη επαναγέννηση στις ηδονές.

«Τρεις επαναγεννήσεις ευτυχίας - υπάρχουν, φίλε, όντα που δημιουργώντας ξανά και ξανά διαμένουν με ευτυχία, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα. Αυτή είναι η πρώτη επαναγέννηση ευτυχίας. Υπάρχουν, φίλε, όντα διαποτισμένα, κατακλυσμένα, γεμάτα, πλημμυρισμένα από ευτυχία. Αυτά κάποτε εκφράζουν εμπνευσμένο λόγο - "Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!", όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτή είναι η δεύτερη επαναγέννηση ευτυχίας. Υπάρχουν, φίλε, όντα διαποτισμένα, κατακλυσμένα, γεμάτα, πλημμυρισμένα από ευτυχία. Αυτά, ικανοποιημένα με αυτή την ηρεμία, βιώνουν ευτυχία, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτή είναι η τρίτη επαναγέννηση ευτυχίας.

«Τρεις σοφίες - η σοφία του ασκούμενου, η σοφία του πέραν της άσκησης, η σοφία του μήτε ασκούμενου μήτε πέραν της άσκησης.

«Άλλες τρεις σοφίες - η σοφία αποκτημένη μέσω στοχασμού, η σοφία αποκτημένη μέσω μάθησης, η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Τρία όπλα - το όπλο της μάθησης, το όπλο της αποστασιοποίησης, το όπλο της σοφίας.

«Τρεις ικανότητες - η ικανότητα του "θα γνωρίσω το άγνωστο", η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης.

«Τρεις οφθαλμοί - ο σαρκικός οφθαλμός, ο θείος οφθαλμός, ο οφθαλμός της σοφίας.

«Τρεις εξασκήσεις - η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή, η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία.

«Τρεις αναπτύξεις - η ανάπτυξη του σώματος, η ανάπτυξη της συνείδησης, η ανάπτυξη της σοφίας.

«Τρία ανυπέρβλητα - το ανυπέρβλητο της όρασης, το ανυπέρβλητο της πρακτικής, το ανυπέρβλητο της απελευθέρωσης.

«Τρεις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό.

«Άλλες τρεις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση της κενότητας, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς χαρακτηριστικά, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς πόθο.

«Τρεις αγνότητες - σωματική αγνότητα, λεκτική αγνότητα, νοητική αγνότητα.

«Τρεις σοφίες - σωματική σοφία, λεκτική σοφία, νοητική σοφία.

«Τρεις επιδεξιότητες - επιδεξιότητα στο κέρδος, επιδεξιότητα στην απώλεια, επιδεξιότητα στα μέσα.

«Τρεις ματαιότητες - ματαιότητα της υγείας, ματαιότητα της νεότητας, ματαιότητα της ζωής.

«Τρεις αυθεντίες - λαμβάνοντας τον εαυτό ως αυθεντία, λαμβάνοντας τον κόσμο ως αυθεντία, λαμβάνοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία.

«Τρία θέματα συζήτησης - κάποιος μπορεί να μιλήσει σχετικά με το παρελθόν - 'έτσι ήταν στο παρελθόν'· ή κάποιος μπορεί να μιλήσει σχετικά με το μέλλον - 'έτσι θα είναι στο μέλλον'· ή κάποιος μπορεί να μιλήσει σχετικά με το παρόν τώρα - 'έτσι είναι τώρα στο παρόν'.

«Τρεις αληθινές γνώσεις - η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών είναι αληθινή γνώση, η γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων είναι αληθινή γνώση, η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών είναι αληθινή γνώση.

«Τρεις διαμονές - ουράνια διαμονή, θεία διαμονή, ευγενής διαμονή.

«Τρία θαύματα - το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης, το θαύμα της τηλεπάθειας, το θαύμα της παραίνεσης.

«Αυτά, φίλοι, είναι τα τρία φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Τετράδα

306. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, τέσσερα φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποιοι τέσσερις;

«Οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Στα αισθήματα παρατηρών τα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση παρατηρών τη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται.

«Οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας.

«Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει.

307. Τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις της αυτοσυγκέντρωσης. Υπάρχει, φίλοι, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Υπάρχει, φίλοι,

διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην απόκτηση γνώσης και ενόρασης. Υπάρχει, φίλοι, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στη μνήμη και ενσυνειδητότητα. Υπάρχει, φίλοι, διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

Και ποια, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, με λογισμό... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτή, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή.

Και ποια, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην απόκτηση γνώσης και ενόρασης; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός προσέχει την αντίληψη του φωτός, καθορίζει την αντίληψη της ημέρας· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτή, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην απόκτηση γνώσης και ενόρασης.

Και ποια, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στη μνήμη και ενσυνειδητότητα; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά. Οι αντιλήψεις εγείρονται γνωστές, διαρκούν γνωστές, παρέρχονται γνωστές. Οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί. Αυτή, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στη μνήμη και ενσυνειδητότητα.

Και ποια, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός παραμένει παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Έτσι είναι η ύλη, έτσι είναι η προέλευση της ύλης, έτσι είναι η πάροδος της ύλης. Έτσι είναι το αίσθημα... κ.λπ... έτσι είναι η αντίληψη... έτσι είναι οι δραστηριότητες... έτσι είναι η συνείδηση, έτσι είναι η προέλευση της συνείδησης, έτσι είναι η πάροδος της συνείδησης. Αυτή, φίλοι, είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

308. «Τέσσερις απεριόριστες καταστάσεις. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει. Ομοίως τη δεύτερη. Ομοίως την τρίτη. Ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Με νου συνοδευόμενο από συμπόνια... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αλτρουιστική χαρά... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αταραξία, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει. Ομοίως τη δεύτερη. Ομοίως την τρίτη. Ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω,

οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από αταραξία, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει.

«Τέσσερις άυλες καταστάσεις. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης.

«Τέσσερα στηρίγματα. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, έχοντας εξετάσει, χρησιμοποιεί κάτι· έχοντας εξετάσει, αποδέχεται κάτι· έχοντας εξετάσει, αποφεύγει κάτι· έχοντας εξετάσει, απομακρύνει κάτι.

309. «Τέσσερις ευγενείς καταγωγές. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιονδήποτε χιτώνα, επαινεί την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του χιτώνα· και μη λαμβάνοντας χιτώνα δεν τaráζεται, και λαμβάνοντας χιτώνα τον χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός λέγεται, φίλοι - "μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή".

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, επαινεί την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής· και μη λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή δεν τaráζεται, και λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή την καταναλώνει χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός λέγεται, φίλοι - "μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή".

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιοδήποτε κατάλυμα, επαινεί την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του καταλύματος· και μη λαμβάνοντας κατάλυμα δεν τaráζεται, και λαμβάνοντας κατάλυμα το χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός λέγεται, φίλοι - "μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή".

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός ευχαριστείται με την εγκατάλειψη και τέρπεται στην εγκατάλειψη, ευχαριστείται με τη διαλογιστική ανάπτυξη και τέρπεται στη

διαλογιστική ανάπτυξη· και με αυτή την ευχαρίστηση στην εγκατάλειψη, την τέρψη στην εγκατάλειψη, την ευχαρίστηση στη διαλογιστική ανάπτυξη και την τέρψη στη διαλογιστική ανάπτυξη δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, αυτός λέγεται, φίλοι - "μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή".

310. Τέσσερις επίμονες προσπάθειες. Η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης, η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης, η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης, η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας. Και ποια, φίλοι, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Αυτή λέγεται, φίλοι, η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης.

Και ποια, φίλοι, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός δεν αποδέχεται τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση. Τον εγερθέντα λογισμό του θυμού... κ.λπ... τον εγερθέντα λογισμό της βίας... δεν αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση. Αυτή λέγεται, φίλοι, η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης.

Και ποια, φίλοι, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Αυτή λέγεται, φίλοι, η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης.

Και ποια, φίλοι, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός προστατεύει το εγερθέν ευνοϊκό σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης - την αντίληψη του σκελετού, την αντίληψη του σκωληκοβριθούς, την αντίληψη του μελανιασμένου, την αντίληψη του διαμελισμένου, την αντίληψη του διογκωμένου. Αυτή λέγεται, φίλοι, η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας.

«Τέσσερις γνώσεις - γνώση για τη Διδασκαλία, επαγωγική γνώση, γνώση για τους άλλους, συμβατική γνώση.

«Άλλες τέσσερις γνώσεις - γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

311. «Τέσσερις παράγοντες για την είσοδο στο ρεύμα -συναναστροφή με ενάρτητα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία.

«Τέσσερις ιδιότητες του εισερχόμενου στο ρεύμα. Εδώ, φίλοι, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση.

«Τέσσερις καρποί του ασκητισμού - καρπός της εισόδου στο ρεύμα, καρπός της άπαξ επιστροφής, καρπός της μη-επιστροφής, καρπός της Αξιότητας.

«Τέσσερα στοιχεία - το στερεό στοιχείο, το υγρό στοιχείο, το θερμό στοιχείο, το στοιχείο του αέρα.

«Τέσσερις τροφές - φαγώσιμη τροφή, χονδροειδής ή λεπτοφυής, η επαφή είναι η δεύτερη, η νοητική βούληση είναι η τρίτη, η συνείδηση είναι η τέταρτη.

«Τέσσερις σταθμοί συνείδησης. Ή, φίλοι, η συνείδηση παραμένοντας παραμένει με εμπλοκή στην ύλη, έχοντας την ύλη ως αντικείμενο, στηριγμένη στην ύλη, διαποτισμένη με απόλαυση, φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση· ή με εμπλοκή στο αίσθημα, φίλοι... κ.λπ... ή με εμπλοκή στην αντίληψη, φίλοι... κ.λπ... ή, φίλοι, η συνείδηση παραμένοντας παραμένει με εμπλοκή στις δραστηριότητες, έχοντας τις δραστηριότητες ως αντικείμενο, στηριγμένη στις δραστηριότητες, διαποτισμένη με απόλαυση, φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση.

«Τέσσερις τρόποι προκατειλημμένης ενέργειας - ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου.

«Τέσσερις εγέρσεις της επιθυμίας - ή, φίλοι, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας του χιτώνα· ή, φίλοι, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής· ή, φίλοι, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας του καταλύματος· ή, φίλοι, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας αυτής ή εκείνης της ύπαρξης.

«Τέσσερις πρακτικές - δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, δύσκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση, εύκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση.

«Άλλες τέσσερις πρακτικές - η πρακτική της μη υπομονής, η πρακτική της υπομονής, η πρακτική του δαμάσματος, η πρακτική της γαλήνης.

«Τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας - η μη πλεονεξία είναι εδάφιο της Διδασκαλίας, ο μη θυμός είναι εδάφιο της Διδασκαλίας, η ορθή μνήμη είναι εδάφιο της Διδασκαλίας, η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι εδάφιο της Διδασκαλίας.

«Τέσσερις αναλήψεις πρακτικών - υπάρχει, φίλοι, ανάληψη πρακτικής που είναι επώδυνη στο παρόν και έχει επώδυνο επακόλουθο στο μέλλον. Υπάρχει, φίλοι, ανάληψη πρακτικής που είναι επώδυνη στο παρόν αλλά έχει ευτυχισμένο επακόλουθο στο μέλλον. Υπάρχει, φίλοι, ανάληψη πρακτικής που είναι ευχάριστη στο παρόν αλλά έχει επώδυνο επακόλουθο στο μέλλον. Υπάρχει, φίλοι, ανάληψη πρακτικής που είναι ευχάριστη στο παρόν και έχει ευτυχισμένο επακόλουθο στο μέλλον.

«Τέσσερα συνάθροισμα της Διδασκαλίας - το συνάθροισμα της ηθικής, το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, το συνάθροισμα της σοφίας, το συνάθροισμα της απελευθέρωσης.

«Τέσσερις δυνάμεις - η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας.

«Τέσσερα θεμέλια - το θεμέλιο της σοφίας, το θεμέλιο της αλήθειας, το θεμέλιο της γενναιοδωρίας, το θεμέλιο της γαλήνης.

312. «Τέσσερις τρόποι απάντησης ερωτήσεων - ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί κατηγορηματικά, ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί με αντερώτηση, ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί με διάκριση, ερώτηση που πρέπει να παραμεριστεί.

«Τέσσερις πράξεις - υπάρχει, φίλοι, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, φίλοι, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, φίλοι, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, φίλοι, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης.

«Τέσσερις καταστάσεις που πρέπει να πραγματωθούν - η προηγούμενη ζωή πρέπει να πραγματωθεί με τη μνήμη· ο θάνατος και η επαναγέννηση των όντων πρέπει να πραγματωθεί με τον οφθαλμό· οι οκτώ απολυτρώσεις πρέπει να πραγματωθούν με το σώμα· η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών πρέπει να πραγματωθεί με τη σοφία.

«Τέσσερις νοητικές πλημμύρες - η νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής, η νοητική πλημμύρα του γίγνεσθαι, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας.

«Τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις - η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η νοητική δέσμευση του γίγνεσθαι, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η νοητική δέσμευση της άγνοιας.

«Τέσσερις αποδεσμεύσεις - η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίγνεσθαι, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας.

«Τέσσερις νοητικοί κόμβοι - η πλεονεξία είναι σωματικός κόμβος, ο θυμός είναι σωματικός κόμβος, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες είναι σωματικός κόμβος, η δογματική πεποίθηση ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια» είναι σωματικός κόμβος.

«Τέσσερις προσκόλλήσεις - προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, προσκόλληση στις απόψεις, αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό.

«Τέσσερις τρόποι αναπαραγωγής - τρόπος αναπαραγωγής των ωοτόκων, τρόπος αναπαραγωγής των γεννημένων σε μήτρες, τρόπος αναπαραγωγής των γεννημένων σε υγρασία, τρόπος αναπαραγωγής των αυθόρμητα γεννημένων.

«Τέσσερις συλλήψεις σε μήτρα. Εδώ, φίλοι, κάποιος χωρίς πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας, χωρίς πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας, χωρίς πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας· αυτή είναι η πρώτη σύλληψη σε μήτρα. Επιπλέον, φίλοι, εδώ κάποιος με πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας, χωρίς πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας, χωρίς πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας· αυτή είναι η δεύτερη σύλληψη σε μήτρα. Επιπλέον, φίλοι, εδώ κάποιος με πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας, με πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας, χωρίς πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας· αυτή είναι η τρίτη σύλληψη σε μήτρα. Επιπλέον, φίλοι, εδώ κάποιος με πλήρη επίγνωση κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας, με πλήρη επίγνωση παραμένει στη μήτρα της μητέρας, με πλήρη επίγνωση βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας· αυτή είναι η τέταρτη σύλληψη σε μήτρα.

«Τέσσερις τρόποι απόκτησης ατομικής ύπαρξης. Υπάρχει, φίλοι, τρόπος απόκτησης ατομικής ύπαρξης, στον οποίο λειτουργεί μόνο η δική του πρόθεση, όχι η πρόθεση άλλου. Υπάρχει, φίλοι, τρόπος απόκτησης ατομικής ύπαρξης, στον οποίο λειτουργεί μόνο η πρόθεση άλλου, όχι η δική του πρόθεση. Υπάρχει, φίλοι, τρόπος απόκτησης ατομικής ύπαρξης, στον οποίο λειτουργεί τόσο η δική του πρόθεση όσο και η πρόθεση άλλου. Υπάρχει, φίλοι, τρόπος απόκτησης ατομικής ύπαρξης, στον οποίο δεν λειτουργεί ούτε η δική του πρόθεση, ούτε η πρόθεση άλλου.

313. «Τέσσερις εξαγνισμοί προσφορών. Υπάρχει, φίλοι, προσφορά που εξαγνίζεται από τον δωρητή και όχι από τον αποδέκτη. Υπάρχει, φίλοι, προσφορά που εξαγνίζεται από τον αποδέκτη και όχι από τον δωρητή. Υπάρχει, φίλοι, προσφορά που δεν εξαγνίζεται ούτε από τον δωρητή ούτε από τον αποδέκτη. Υπάρχει, φίλοι, προσφορά που εξαγνίζεται και από τον δωρητή και από τον αποδέκτη.

«Τέσσερις τρόποι υποστήριξης των άλλων - η δωρεά, η προσφιλή ομιλία, η ευεργετική συμπεριφορά, η αμεροληψία.

«Τέσσερις αγενείς δηλώσεις - η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία.

«Τέσσερις ευγενείς δηλώσεις - η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από τη διχαστική ομιλία, η αποχή από τη σκληρή ομιλία, η αποχή από τη φλυαρία.

«Άλλες τέσσερις αγενείς δηλώσεις - το να λέει κανείς ότι είδε αυτό που δεν είδε, το να λέει ότι άκουσε αυτό που δεν άκουσε, το να λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, το να λέει ότι γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε.

«Άλλες τέσσερις ευγενείς δηλώσεις - το να λέει κανείς ότι δεν είδε αυτό που δεν είδε, το να λέει ότι δεν άκουσε αυτό που δεν άκουσε, το να λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, το να λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε.

«Άλλες τέσσερις αγενείς δηλώσεις - το να λέει κανείς ότι δεν είδε αυτό που είδε, το να λέει ότι δεν άκουσε αυτό που άκουσε, το να λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, το να λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που γνώρισε.

«Άλλες τέσσερις ευγενείς δηλώσεις - το να λέει κανείς ότι είδε αυτό που είδε, το να λέει ότι άκουσε αυτό που άκουσε, το να λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, το να λέει ότι γνώρισε αυτό που γνώρισε.

314. «Τέσσερα άτομα. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο βασανίζει τον εαυτό του και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο βασανίζει τους άλλους και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο και βασανίζει τον εαυτό του και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας, και βασανίζει τους άλλους και είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο ούτε βασανίζει τον εαυτό του ούτε είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της αυτοταλαιπωρίας, ούτε βασανίζει τους άλλους ούτε είναι αφοσιωμένο στην επιδίωξη της ταλαιπωρίας των άλλων. Αυτός, μη βασανίζοντας τον εαυτό του, μη βασανίζοντας τους άλλους, στην παρούσα ζωή χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση.

«Άλλα τέσσερα άτομα. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο ούτε ασκεί για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων. Εδώ, φίλοι, κάποιο άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων.

«Άλλα τέσσερα άτομα - σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι, σκοτάδι πορευόμενο προς φως, φως πορευόμενο προς σκοτάδι, φως πορευόμενο προς φως.

«Άλλα τέσσερα άτομα - ο ακλόνητος ασκητής, ο ασκητής λωτός, ο ασκητής λευκός λωτός, ο λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών.

«Αυτά, φίλοι, είναι τα τέσσερα φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Πεντάδα

315. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, πέντε φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποια πέντε;

«Τα πέντε συναθροίσματα. Το συνάθροισμα του υλικού σώματος, το συνάθροισμα του αισθήματος, το συνάθροισμα της αντίληψης, το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, το συνάθροισμα της συνείδησης.

«Τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στο αίσθημα, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην αντίληψη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στις δραστηριότητες, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση.

«Τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Υλικές μορφές αντιληπτές από το μάτι, επιθυμητές, ελκυστικές, ευχάριστες, αγαπητές, συνδεδεμένες με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικές· ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα, επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, αγαπητά, συνδεδεμένα με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικά.

«Οι πέντε προορισμοί - η κόλαση, το ζωικό βασίλειο, η σφαίρα των φαντασμάτων, οι άνθρωποι, οι θεοί.

«Οι πέντε τσιγκουνιές - η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία.

«Τα πέντε νοητικά εμπόδια - το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας, το νοητικό εμπόδιο του θυμού, το νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας, το νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας και τύφης, το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας.

«Τα πέντε κατώτερα νοητικά δεσμά - η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η ηδονική επιθυμία, ο θυμός.

«Τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά - το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια.

«Οι πέντε κανόνες εξάσκησης - η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία.

316. «Πέντε αδύνατες καταστάσεις. Είναι ανίκανος, φίλοι, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές να αφαιρέσει σκόπιμα τη ζωή ενός έμβιου όντος. Είναι ανίκανος ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές να πάρει το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή. Είναι ανίκανος ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις

νοητικές διαφθορές να επιδοθεί στη συνουσία. Είναι ανίκανος ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές να πει συνειδητό ψέμα. Είναι ανίκανος ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές να καταναλώνει αποθηκευμένες ηδονές όπως πριν όταν ήταν οικογενειάρχης.

«Πέντε καταστροφές - καταστροφή συγγενών, καταστροφή πλούτου, καταστροφή λόγω ασθένειας, καταστροφή ηθικής, καταστροφή άποψης. Όχι, φίλοι, τα όντα δεν επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, εξαιτίας καταστροφής συγγενών ή εξαιτίας καταστροφής πλούτου ή εξαιτίας καταστροφής λόγω ασθένειας. Εξαιτίας καταστροφής ηθικής, φίλοι, ή εξαιτίας καταστροφής άποψης τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Πέντε τελειότητες - τελειότητα συγγενών, τελειότητα πλούτου, τελειότητα υγείας, τελειότητα ηθικής, τελειότητα άποψης. Όχι, φίλοι, τα όντα δεν επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, εξαιτίας τελειότητας συγγενών ή εξαιτίας τελειότητας πλούτου ή εξαιτίας τελειότητας υγείας. Εξαιτίας τελειότητας ηθικής, φίλοι, ή εξαιτίας τελειότητας άποψης τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Πέντε κίνδυνοι της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Εδώ, φίλοι, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, λόγω αμέλειας υφίσταται μεγάλη απώλεια πλούτου· αυτός είναι ο πρώτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, φίλοι, του ανήθικου, αποτυχημένου στην ηθική, διαδίδεται κακή φήμη· αυτός είναι ο δεύτερος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, φίλοι, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει χωρίς αυτοπεποίθηση, ντροπιασμένος· αυτός είναι ο τρίτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, φίλοι, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, πεθαίνει παραπλανημένος· αυτός είναι ο τέταρτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, φίλοι, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· αυτός είναι ο πέμπτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Πέντε οφέλη της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Εδώ, φίλοι, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, λόγω επιμέλειας αποκτά μεγάλο σύνολο πλούτου· αυτό είναι το πρώτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, φίλοι, του ηθικού, τέλειου στην ηθική, διαδίδεται καλή φήμη· αυτό είναι το δεύτερο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, φίλοι, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία· αυτό είναι το τρίτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, φίλοι, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, πεθαίνει χωρίς σύγχυση· αυτό είναι το τέταρτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, φίλοι, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά

τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· αυτό είναι το πέμπτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Ένας μοναχός κατήγορος, φίλοι, που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον, αφού εδραιώσει εσωτερικά πέντε παράγοντες, πρέπει να κατηγορήσει τον άλλον. Θα μιλήσω την κατάλληλη ώρα, όχι την ακατάλληλη· θα μιλήσω με αλήθεια, όχι με ψέμα· θα μιλήσω με λειότητα, όχι με σκληρότητα· θα μιλήσω με ωφέλεια, όχι με βλάβη· θα μιλήσω με νου φιλικότητας, όχι με εσωτερικό μίσος. Ένας μοναχός κατήγορος, φίλοι, που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον, αφού εδραιώσει εσωτερικά αυτούς τους πέντε παράγοντες, πρέπει να κατηγορήσει τον άλλον.

317. «Πέντε παράγοντες επίμονης προσπάθειας. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Είναι με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες, προικισμένος με ομαλή πέψη, ούτε πολύ κρύα ούτε πολύ ζεστή, μέτρια, κατάλληλη για επίμονη προσπάθεια. Είναι χωρίς δολιότητα και χωρίς απάτη, αποκαλύπτοντας τον εαυτό του όπως πραγματικά είναι στον Διδάσκαλο ή στους νοήμονες ή στους συντρόφους στην άγια ζωή. Διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας.

318. «Πέντε αγνές διαμονές - Αβίχα, Ατάππα, Σουντάσσα, Σουντασσί, Ακανίτθα.

«Πέντε μη-επιστρέφοντες - επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, ανοδικά πορευόμενος προς τον υψηλότερο θεϊκό κόσμο Ακανίττα.

319. «Πέντε νοητικές δυσκαμψίες. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια· εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, αυτή είναι η πρώτη νοητική δυσκαμψία. Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τη Διδασκαλία, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά... κ.λπ... είναι αβέβαιος για την Κοινότητα, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά... είναι αβέβαιος για την εξάσκηση, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά...είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσареστημένος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσареστημένος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την

ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια· εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, αυτή είναι η πέμπτη νοητική δυσκαμψία.

320. «Πέντε δεσμεύσεις του νου. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός δεν είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, δεν έχει απαλλαγεί από την αγάπη, δεν έχει απαλλαγεί από τη δίψα, δεν έχει απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που δεν είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, που δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, που δεν έχει απαλλαγεί από την αγάπη, που δεν έχει απαλλαγεί από τη δίψα, που δεν έχει απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, που δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Αυτή είναι η πρώτη δέσμευση του νου. Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός δεν είναι χωρίς πάθος για το σώμα... κ.λπ... δεν είναι χωρίς πάθος για την ύλη... κ.λπ... επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός, αφού φάει όσο θέλει μέχρι να γεμίσει η κοιλιά του, διαμένει αφοσιωμένος στην ευχαρίστηση του τόπου ύπνου, στην ευχαρίστηση του πλαγιάσματος, στην ευχαρίστηση της υπνηλίας... κ.λπ... επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς". Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς", η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Αυτή είναι η πέμπτη δέσμευση του νου.

«Πέντε ικανότητες - η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα.

«Άλλες πέντε ικανότητες - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

«Άλλες πέντε ικανότητες - η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας.

321. «Πέντε στοιχεία που συνεπάγονται απομάκρυνση. Εδώ, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στις ηδονές, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στις ηδονές, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στην απάρνηση, η συνείδησή του εισέρχεται στην απάρνηση, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από τις ηδονές. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω των ηδονών, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά· δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από τις ηδονές.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στον θυμό, η

συνείδησή του δεν εισέρχεται στον θυμό, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στον μη θυμό, η συνείδησή του εισέρχεται στον μη θυμό, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από τον θυμό. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω του θυμού, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά· δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από τον θυμό.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στη βλάβη, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στη βλάβη, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στη μη βλάβη, η συνείδησή του εισέρχεται στη μη βλάβη, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από τη βλάβη. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω της βλάβης, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά· δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από τη βλάβη.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στην ύλη, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στην ύλη, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στο άυλο, η συνείδησή του εισέρχεται στο άυλο, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από την ύλη. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω της ύλης, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά· δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από την ύλη.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στην ταυτότητα, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στην ταυτότητα, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στην παύση της ταυτότητας, η συνείδησή του εισέρχεται στην παύση της ταυτότητας, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από την ταυτότητα. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω της ταυτότητας, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά· δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από την ταυτότητα.

322. «Πέντε βάσεις της απελευθέρωσης. Εδώ, φίλοι, ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ή κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή. Με όποιον τρόπο, φίλοι, ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ή κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η πρώτη βάση της απελευθέρωσης.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, αλλά διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει... κ.λπ... αλλά απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει... κ.λπ... αλλά αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει... κ.λπ... αλλά κάποιο σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης έχει ληφθεί καλά από αυτόν, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Με όποιον τρόπο, φίλοι, κάποιο σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης έχει ληφθεί καλά από έναν μοναχό, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η πέμπτη βάση της απελευθέρωσης.

«Πέντε αντιλήψεις που ωριμάζουν την απελευθέρωση - η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους.

«Αυτά, φίλοι, είναι τα πέντε φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Εξάδα

323. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, έξι φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποια έξι;

«Έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις - αισθητήρια βάση του ματιού, αισθητήρια βάση του αυτιού, αισθητήρια βάση της μύτης, αισθητήρια βάση της γλώσσας, αισθητήρια βάση του σώματος, αισθητήρια βάση του νου.

«Έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις - αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής, αισθητηριακή βάση του ήχου, αισθητηριακή βάση της οσμής, αισθητηριακή βάση της γεύσης, αισθητηριακή βάση της αφής, αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων.

«Έξι κατηγορίες συνείδησης - οφθαλμική συνείδηση, ωτική συνείδηση, ρινική συνείδηση, γλωσσική συνείδηση, σωματική συνείδηση, νοητική συνείδηση.

«Έξι κατηγορίες επαφής - οφθαλμική επαφή, ωτική επαφή, ρινική επαφή, γλωσσική επαφή, σωματική επαφή, νοητική επαφή.

«Έξι κατηγορίες αίσθηματος - αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή, αίσθημα γεννημένο από ωτική επαφή, αίσθημα γεννημένο από ρινική επαφή, αίσθημα γεννημένο από γλωσσική επαφή, αίσθημα γεννημένο από σωματική επαφή, αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή.

«Έξι κατηγορίες αντίληψης - αντίληψη της υλικής μορφής, αντίληψη του ήχου, αντίληψη της οσμής, αντίληψη της γεύσης, αντίληψη του απτού αντικειμένου, αντίληψη των νοητικών φαινομένων.

«Έξι κατηγορίες πρόθεσης - πρόθεση για την υλική μορφή, πρόθεση για τον ήχο, πρόθεση για την οσμή, πρόθεση για τη γεύση, πρόθεση για το απτό αντικείμενο, πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα.

«Έξι κατηγορίες επιθυμίας - επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για απτό αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα.

324. «Έξι ασεβείες. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό· διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό· διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό· διαμένει ασεβής προς την εξάσκηση, χωρίς σεβασμό· διαμένει ασεβής προς την επιμέλεια, χωρίς σεβασμό· διαμένει ασεβής προς τη φιλική υποδοχή, χωρίς σεβασμό.

«Έξι ευσεβείες. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς τη Διδασκαλία, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την Κοινότητα, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την εξάσκηση, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την επιμέλεια, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς τη φιλική υποδοχή, με σεβασμό.

«Έξι εξερευνήσεις με ευαρέσκεια. Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, εξερευνεί μια μορφή που είναι βάση για ευαρέσκεια· έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα. Έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, εξερευνεί ένα νοητικό φαινόμενο που είναι βάση για ευαρέσκεια.

«Έξι εξερευνήσεις με δυσαρέσκεια. Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, εξερευνεί μια μορφή που είναι βάση για δυσαρέσκεια... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, εξερευνεί ένα νοητικό φαινόμενο που είναι βάση για δυσαρέσκεια.

«Έξι εξερευνήσεις με ουδετερότητα. Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, εξερευνεί μια μορφή που είναι βάση για ουδετερότητα... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, εξερευνεί ένα νοητικό φαινόμενο που είναι βάση για ουδετερότητα.

«Έξι αρχές της εγκαρδιότητας. Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η σωματική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ενός μοναχού η λεκτική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ενός μοναχού η νοητική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός, όσον αφορά εκείνα τα υλικά κέρδη που είναι δίκαια και αποκτημένα σύμφωνα με τη Διδασκαλία, ακόμη και μέχρι το περιεχόμενο του κυπέλλου, μοιράζεται αδίστακτα τέτοια κέρδη με τους ηθικούς συντρόφους στην άγια ζωή, μοιραζόμενος από κοινού. Αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει έχοντας φτάσει σε ομοιότητα ηθικής με τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, σε εκείνες τις ηθικές αρχές που είναι άθραυστες, αδιάτρητες, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, απελευθερωτικές, επαινεμένες από τους νοήμονες, μη προσκολλημένες, οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει έχοντας φτάσει σε ομοιότητα άποψης με τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, σε εκείνη την άποψη που είναι ευγενής, οδηγούσα στην απελευθέρωση, που οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου. Αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

325. Έξι αιτίες αντιδικίας. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι οργίλος και μνησίκακος. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που είναι οργίλος και μνησίκακος, αυτός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, και δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση, αυτός δημιουργεί αντιδικία στην Κοινότητα. Η οποία αντιδικία είναι προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Αν εσείς, φίλοι, αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά. Εκεί εσείς, φίλοι, θα πρέπει να προσπαθήσετε για την εγκατάλειψη αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Αν εσείς, φίλοι, δεν αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά. Εκεί εσείς, φίλοι, θα πρέπει να ακολουθήσετε για τη μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι υποτιμητικός και ανταγωνιστικός... κ.λπ... είναι ζηλόφθονος και τσιγκούνης... κ.λπ... είναι δόλιος και απατηλός... έχει κακόβουλες επιθυμίες και έχει λανθασμένες απόψεις... είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, ο διατηρών με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπων τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία... κ.λπ... εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, ο διατηρών με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπων τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία, αυτός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία,

χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, και δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση, αυτός δημιουργεί αντιδικία στην Κοινότητα. Η οποία αντιδικία είναι προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Αν εσείς, φίλοι, αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά. Εκεί εσείς, φίλοι, θα πρέπει να προσπαθήσετε για την εγκατάλειψη αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Αν εσείς, φίλοι, δεν αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά. Εκεί εσείς, φίλοι, θα πρέπει να ακολουθήσετε για τη μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας.

«Έξι στοιχεία - το στερεό στοιχείο, το υγρό στοιχείο, το θερμό στοιχείο, το στοιχείο του αέρα, το στοιχείο του χώρου, το στοιχείο της συνείδησης.

326. «Έξι στοιχεία που συνεπάγονται απομάκρυνση. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως ο θυμός κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως ο θυμός να κατακυριεύει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από τον θυμό, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει. Και όμως η βλάβη κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως η βλάβη να κατακυριεύει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από τη βλάβη, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει. Και όμως η δυσαρέσκεια κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα,

όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως η δυσαρέσκεια να κατακυριεύει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από τη δυσαρέσκεια, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει. Και όμως το πάθος κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως το πάθος να κατακυριεύει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από το πάθος, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου χωρίς σημάδια έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει. Και όμως η συνείδησή μου ακολουθεί τα σημάδια". Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η απελευθέρωση του νου χωρίς σημάδια έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως η συνείδησή του να ακολουθεί τα σημάδια· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από όλα τα σημάδια, δηλαδή η απελευθέρωση του νου χωρίς σημάδια».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η σκέψη 'είμαι' έχει εξαφανιστεί για μένα, δεν θεωρώ 'αυτός είμαι εγώ', και όμως το αγκάθι της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και της σύγχυσης διακατέχει τη συνείδησή μου"». Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η σκέψη 'είμαι' έχει εξαφανιστεί, σε αυτόν που δεν θεωρεί 'αυτός είμαι εγώ', και όμως το αγκάθι της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και της σύγχυσης να διακατέχει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από το αγκάθι της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και της σύγχυσης, δηλαδή η εκρίζωση της αλαζονείας του 'εγώ είμαι'».

327. Έξι ανυπέρβλητα πράγματα - το ανυπέρβλητο της όρασης, το ανυπέρβλητο της ακοής, το ανυπέρβλητο του κέρδους, το ανυπέρβλητο της εξάσκησης, το ανυπέρβλητο της υπηρεσίας, το ανυπέρβλητο της ανάμνησης.

Έξι θέσεις ανάμνησης - ανάμνηση των αρετών του Βούδα, ανάμνηση της διδασκαλίας, ανάμνηση των αρετών της Κοινότητας, ανάμνηση της ηθικής διαγωγής, ανάμνηση της γενναιοδωρίας, ανάμνηση των θεοτήτων.

328. «Έξι μόνιμες διαμονές. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσανεσθημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσανεσθημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

329. Έξι τάξεις γέννησης. Εδώ, φίλοι, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, φίλοι, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, φίλοι, κάποιος που έχει γεννηθεί σε σκοτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα. Εδώ όμως, φίλοι, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει φωτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, φίλοι, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει σκοτεινή κατάσταση. Εδώ όμως, φίλοι, κάποιος που έχει γεννηθεί σε φωτεινή τάξη παράγει το μη σκοτεινό, μη φωτεινό Νιμπάνα.

Έξι αντιλήψεις που συμμετέχουν στη διείσδυση - η αντίληψη της παροδικότητας στο παροδικό, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης.

Αυτά πράγματι, φίλοι, είναι τα έξι φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Επτάδα

330. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, επτά φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποια είναι τα επτά;

«Επτά ευγενείς πλούτοι - ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, ο πλούτος της ντροπής, ο πλούτος του ηθικού φόβου, ο πλούτος της μάθησης, ο πλούτος της γενναιοδωρίας, ο πλούτος της σοφίας.

«Επτά παράγοντες της φώτισης - ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας.

«Επτά συμπληρώματα της αυτοσυγκέντρωσης - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη.

«Επτά κακές ιδιότητες - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι ολιγομαθής, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, στερείται σοφίας.

«Επτά καλές ιδιότητες - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, είναι πολυμαθής, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός.

«Επτά ιδιότητες του ενάρτετου ατόμου - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει τη Διδασκαλία και γνωρίζει το νόημα και γνωρίζει τον εαυτό του και γνωρίζει το μέτρο και γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο και γνωρίζει τη συνέλευση και γνωρίζει τα άτομα.

331. «Επτά θέματα για αυτόν που έχει συμπληρώσει δέκα χρόνια. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει έντονη επιθυμία για την ανάληψη της εξάσκησης και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στην ανάληψη της εξάσκησης. Έχει έντονη επιθυμία για την εξέταση της Διδασκαλίας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στην εξέταση της Διδασκαλίας. Έχει έντονη επιθυμία για την απομάκρυνση των πόθων και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στην απομάκρυνση των πόθων. Έχει έντονη επιθυμία για την απομόνωση και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στην απομόνωση. Έχει έντονη επιθυμία για τη διέγερση της ενεργητικότητας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Έχει έντονη επιθυμία για τη μνήμη και τη σωφροσύνη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στη μνήμη και τη σωφροσύνη. Έχει έντονη επιθυμία για τη διείσδυση στην άποψη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγή από την αφοσίωση στη διείσδυση στην άποψη.

«Επτά αντιλήψεις - η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του κινδύνου, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης.

«Επτά δυνάμεις - η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας.

332. «Επτά σταθμοί συνείδησης. Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτός είναι ο πρώτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα που γεννήθηκαν με το πρώτο τζχάνα. Αυτός είναι ο δεύτερος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτός είναι ο τρίτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτός είναι ο τέταρτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενα 'άπειρος είναι ο χώρος', φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτός είναι ο πέμπτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενα 'άπειρη είναι η συνείδηση', φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτός είναι ο έκτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενα 'δεν υπάρχει τίποτε', φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτός είναι ο έβδομος σταθμός συνείδησης.

«Επτά άτομα άξια προσφορών - ο απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές, ο απελευθερωμένος μέσω της σοφίας, ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη.

«Επτά υπολανθάνουσες τάσεις - η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος, η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή, η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια.

«Επτά νοητικοί δεσμοί - ο νοητικός δεσμός της συμπάθειας, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, ο νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, ο νοητικός δεσμός της σκεπτικιστικής αμφιβολίας, ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας, ο νοητικός δεσμός του πάθους για ύπαρξη, ο νοητικός δεσμός της άγνοιας.

«Επτά επιλύσεις νομικών υποθέσεων - για τον κατευνασμό και την ηρεμία των νομικών υποθέσεων που προκύπτουν, πρέπει να δίνεται η ετυμηγορία εν παρουσία, πρέπει να δίνεται η ετυμηγορία αθωότητας, πρέπει να δίνεται η ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης, πρέπει να εκτελείται σύμφωνα με την παραδοχή, η απόφαση της πλειοψηφίας, η απόφαση για ειδική αχρειότητα, η κάλυψη με γρασίδι.

«Αυτά, φίλοι, είναι τα επτά φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Τέλος του δεύτερου μέρους της απαγγελίας.

Οκτάδα

333. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, οκτώ φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποιες οκτώ;

«Οκτώ λανθασμένες οδοί - λανθασμένη άποψη, λανθασμένος λογισμός, λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένος βιοπορισμός, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη μνήμη, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση.

«Οκτώ ορθές οδοί - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Οκτώ άτομα άξια προσφορών - ο εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα· ο άπαξ επιστρέφων, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής· ο μη-επιστρέφων, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής· ο Άξιος, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της Αξιότητας.

334. «Οκτώ βάσεις οκνηρίας. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει εργασία να κάνει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω εργασία να κάνω· κάνοντας όμως την εργασία το σώμα μου θα κουραστεί· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου. Αυτή είναι η πρώτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει κάνει εργασία. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έκανα εργασία· κάνοντας όμως την εργασία το σώμα μου κουράστηκε· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η δεύτερη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει δρόμο να διανύσει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω δρόμο να διανύσω· διανύοντας όμως τον δρόμο το σώμα μου θα κουραστεί· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η τρίτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει διανύσει δρόμο. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ διένυσα δρόμο· διανύοντας όμως τον δρόμο το σώμα μου κουράστηκε· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η τέταρτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής· το σώμα μου είναι κουρασμένο, ακατάλληλο για εργασία· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η πέμπτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής· το σώμα μου είναι βαρύ, ακατάλληλο για εργασία, σαν να είναι γεμάτο φασόλια, θα έλεγα· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η έκτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, σε έναν μοναχό έχει εγερθεί μια μικρή ασθένεια. Αυτός σκέφτεται: "Αυτή η μικρή ασθένεια έχει εγερθεί σε μένα· υπάρχει λόγος να ξαπλώσω, ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η έβδομη αιτία οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έχω αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια, το σώμα μου είναι αδύναμο, ανίκανο για εργασία, ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου. Αυτή είναι η όγδοη αιτία οκνηρίας.

335. «Οκτώ βάσεις ενεργητικότητας. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει εργασία να κάνει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω εργασία να κάνω· κάνοντας όμως την εργασία δεν είναι εύκολο να προσέχω τη διδασχή των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την

πραγμάτωση του μη πραγματωμένου!" Αυτός ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου. Αυτή είναι η πρώτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει κάνει εργασία. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έκανα εργασία· κάνοντας όμως την εργασία δεν μπόρεσα να προσέχω τη διδαχή των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... αυτός ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η δεύτερη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει δρόμο να διανύσει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω δρόμο να διανύσω· διανύοντας όμως τον δρόμο δεν είναι εύκολο να προσέχω τη διδαχή των Βουδών. Ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... αυτός ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η τρίτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει διανύσει δρόμο. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ διένυσα δρόμο· διανύοντας όμως τον δρόμο δεν μπόρεσα να προσέχω τη διδαχή των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... αυτός ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η τέταρτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής· το σώμα μου είναι ελαφρύ, κατάλληλο για εργασία· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... αυτός ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η πέμπτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής· το σώμα μου είναι δυνατό, κατάλληλο για εργασία· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... αυτός ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η έκτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, σε έναν μοναχό έχει εγερθεί μια μικρή ασθένεια. Αυτός σκέφτεται: 'Αυτή η μικρή ασθένεια έχει εγερθεί σε μένα· είναι δυνατόν η ασθένειά μου να επιδεινωθεί· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... αυτός ξεκινά ενεργητικότητα... Αυτή είναι η έβδομη αιτία ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια. Αυτός σκέφτεται: 'Εγώ έχω αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια· είναι δυνατόν η ασθένειά μου να επιστρέψει· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου!' Αυτός ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου. Αυτή είναι η όγδοη αιτία ενεργητικότητας.

336. «Οκτώ λόγοι δωρεάς. Δίνει δωρεά αφού συναντήσει, δίνει δωρεά από φόβο, δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'μου έδωσε', δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'θα μου δώσει', δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'η δωρεά είναι καλή', δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'εγώ μαγειρεύω, αυτοί δεν μαγειρεύουν, δεν είναι σωστό εγώ που μαγειρεύω να μην δώσω δωρεά σε αυτούς που δεν μαγειρεύουν', δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'καθώς δίνω αυτή τη δωρεά,

διαδίδεται καλή φήμη για μένα'. Δίνει δωρεά για τον σκοπό του στολισμού του νου και του εξοπλισμού του νου.

337. «Οκτώ επαναγεννήσεις λόγω δωρεάς. Εδώ, φίλοι, κάποιος δίνει δωρεά σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός προσδοκά ανταπόδοση για αυτό που δίνει. Αυτός βλέπει έναν πλούσιο ευγενή της πολεμικής κάστας ή έναν πλούσιο βραχμάνο ή έναν πλούσιο οικοδεσπότη προικισμένο και εφοδιασμένο με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής να απολαμβάνει τη ζωή. Αυτός σκέφτεται: «Αχ, μακάρι εγώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθώ ως σύντροφος των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας ή των πλούσιων βραχμάνων ή των πλούσιων οικοδεσποτών!» Αυτός εστιάζει εκείνη τη σκέψη, καθορίζει εκείνη τη σκέψη, αναπτύσσει εκείνη τη σκέψη· εκείνη η σκέψη του, απελευθερωμένη από τα κατώτερα αλλά μη αναπτυγμένη για κάτι ανώτερο, οδηγεί στην επαναγέννηση εκεί. Και αυτό το λέω για τον ηθικό, όχι για τον ανήθικο. Η νοητική ευχή του ηθικού, φίλοι, επιτυγχάνεται λόγω της καθαρότητάς της.

«Επιπλέον, φίλοι, εδώ κάποιος δίνει δωρεά σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός προσδοκά ανταπόδοση για αυτό που δίνει. Αυτός έχει ακούσει: «Οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς έχουν μακρά ζωή, είναι όμορφοι και έχουν άφθονη ευτυχία». Αυτός σκέφτεται: «Αχ, μακάρι εγώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθώ ως σύντροφος των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς!» Αυτός εστιάζει εκείνη τη σκέψη, καθορίζει εκείνη τη σκέψη, αναπτύσσει εκείνη τη σκέψη· εκείνη η σκέψη του, απελευθερωμένη από τα κατώτερα αλλά μη αναπτυγμένη για κάτι ανώτερο, οδηγεί στην επαναγέννηση εκεί. Και αυτό το λέω για τον ηθικό, όχι για τον ανήθικο. Η νοητική ευχή του ηθικού, φίλοι, επιτυγχάνεται λόγω της καθαρότητάς της.

«Επιπλέον, φίλοι, εδώ κάποιος δίνει δωρεά σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός προσδοκά ανταπόδοση για αυτό που δίνει. Αυτός έχει ακούσει: «Οι Τριάντα Τρεις θεοί... κ.λπ... οι θεοί Γιάμα... κ.λπ... οι θεοί Τουσίτα... κ.λπ... οι δημιουργοχαρείς θεοί... κ.λπ... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων έχουν μακρά ζωή, είναι όμορφοι και έχουν άφθονη ευτυχία». Αυτός σκέφτεται: «Αχ, μακάρι εγώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθώ ως σύντροφος των θεών που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων!» Αυτός εστιάζει εκείνη τη σκέψη, καθορίζει εκείνη τη σκέψη, αναπτύσσει εκείνη τη σκέψη· εκείνη η σκέψη του, απελευθερωμένη από τα κατώτερα αλλά μη αναπτυγμένη για κάτι ανώτερο, οδηγεί στην επαναγέννηση εκεί. Και αυτό το λέω για τον ηθικό, όχι για τον ανήθικο. Η νοητική ευχή του ηθικού, φίλοι, επιτυγχάνεται λόγω της καθαρότητάς της.

«Επιπλέον, φίλοι, εδώ κάποιος δίνει δωρεά σε ασκητή ή βραχμάνο τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, δημόσιο ξενώνα και φωτισμό. Αυτός προσδοκά ανταπόδοση για αυτό που δίνει. Αυτός έχει ακούσει: "Οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα είναι μακρόβιοι, όμορφοι και πλήρεις ευτυχίας". Αυτός σκέφτεται: "Αχ, μακάρι με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθώ ως σύντροφος των θεών της συντροφιάς του Βράχμα!" Αυτός εστιάζει εκείνη τη σκέψη, καθορίζει εκείνη τη σκέψη, αναπτύσσει εκείνη τη σκέψη· εκείνη η σκέψη του, απελευθερωμένη από τα κατώτερα αλλά μη αναπτυγμένη για

κάτι ανώτερο, οδηγεί στην επαναγέννηση εκεί. Και αυτό το λέω για τον ηθικό, όχι για τον ανήθικο· για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, όχι για αυτόν που έχει πάθος. Η ευχή του νου του ηθικού, φίλοι, εκπληρώνεται επειδή είναι χωρίς πάθος.

«Οκτώ συνελεύσεις: η συνέλευση της πολεμικής κάστας, η συνέλευση βραχμάνων, η συνέλευση οικοδεσποτών, η σύναξη ασκητών, η συνέλευση των Τεσσάρων Μεγάλων Βασιλέων, η συνέλευση των Τριάντα Τριών θεών, η συνέλευση του Μάρα, η συνέλευση του Βράχμα.

«Οκτώ κοσμικές αντιξοότητες: υλικό κέρδος και απώλεια, φήμη και κακοφημία, κατηγορία και έπαινος, ευτυχία και δυστυχία.

338. Οκτώ βάσεις της υπέρβασης. Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η πρώτη βάση της υπέρβασης.

Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες. «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω» - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η δεύτερη βάση της υπέρβασης.

Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η τρίτη βάση της υπέρβασης.

Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η τέταρτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος του λιναριού είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η πέμπτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος κανικάρα είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η έκτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος μπαντχουτζίβακα είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι,

γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η έβδομη βάση της υπέρβασης.

Εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Όπως ακριβώς το αστέρι της αυγής είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η όγδοη βάση της υπέρβασης.

339. «Οκτώ απολυτρώσεις. Ένας υλικός βλέπει υλικές μορφές. Αυτή είναι η πρώτη απολύτρωση.

«Εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές. Αυτή είναι η δεύτερη απολύτρωση.

«Είναι αφοσιωμένος μόνο στο ωραίο. Αυτή είναι η τρίτη απολύτρωση.

«Με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτή είναι η τέταρτη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτή είναι η πέμπτη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτή είναι η έκτη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αυτή είναι η έβδομη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, εισέρχεται και παραμένει στην παύση της αντίληψης και του αισθήματος. Αυτή είναι η όγδοη απολύτρωση.

«Αυτά πράγματι, φίλοι, είναι τα οκτώ φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Εννεάδα

340. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, εννέα φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποια είναι τα εννέα;

«Εννέα αφορμές μνησικακίας. 'Μου έκανε βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'μου κάνει βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'θα μου κάνει βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'έκανε βλάβη σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα' - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... κάνει βλάβη - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... θα κάνει βλάβη - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'έκανε καλό σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα' - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... κάνει καλό - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... θα κάνει καλό - έτσι δημιουργεί μνησικακία.

«Εννέα τρόποι απομάκρυνσης της μνησικακίας. 'Μου έκανε βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'μου κάνει βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'θα μου κάνει βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα έκανε βλάβη... κ.λπ... κάνει βλάβη... κ.λπ... θα κάνει βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα έκανε καλό... κ.λπ... κάνει καλό... κ.λπ... θα κάνει καλό, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία.

341. «Εννέα κατοικίες των όντων. Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτή είναι η πρώτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα που γεννήθηκαν με το πρώτο τζχάνα. Αυτή είναι η δεύτερη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτή είναι η τρίτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτή είναι η τέταρτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα χωρίς αντίληψη και χωρίς αίσθηση, όπως οι θεοί που είναι όντα χωρίς αντίληψη. Αυτή είναι η πέμπτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενα 'άπειρος είναι ο χώρος', φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτή είναι η έκτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενα 'άπειρη είναι η συνείδηση', φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτή είναι η έβδομη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενα 'δεν υπάρχει τίποτε', φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτή είναι η όγδοη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, φτάνουν στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αυτή είναι η ένατη κατοικία των όντων.

342. «Εννέα άκαιρες στιγμές, ακατάλληλες περίοδοι για τη βίωση της άγιας ζωής. Εδώ, φίλοι, ο Τατχάγκατα έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία διδάσκεται, που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στο τελικό Νιμπάνα, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, διακηρυγμένη από τον Καλότυχο. Και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στην κόλαση. Αυτή είναι η πρώτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Τατχάγκατα έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία διδάσκεται, που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στο τελικό Νιμπάνα, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, διακηρυγμένη από τον Καλότυχο. Και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στο ζωικό βασίλειο. Αυτή είναι η δεύτερη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αυτή είναι η τρίτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί στην κατηγορία των τιτάνων. Αυτή είναι η τέταρτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί σε κάποια τάξη θεών με μακρά διάρκεια ζωής. Αυτή είναι η πέμπτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί σε συνοριακές περιοχές, ανάμεσα σε βαρβάρους που δεν γνωρίζουν, όπου δεν υπάρχει προορισμός για μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακολούθους και λαϊκές ακολούθους. Αυτή είναι η έκτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί στις κεντρικές περιοχές. Και αυτός έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία, δεν υπάρχει προσφορά, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχει μητέρα, δεν υπάρχει πατέρας, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή είναι η έβδομη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί στις κεντρικές περιοχές. Και αυτός στερείται σοφίας, είναι ηλίθιος, βουβός, ανίκανος να κατανοήσει το νόημα του καλά ειπωμένου και του κακά ειπωμένου. Αυτή είναι η όγδοη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Τατχάγκατα δεν έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία δεν διδάσκεται, που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στο τελικό Νιμπάνα, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, διακηρυγμένη από τον Καλότυχο. Και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στις κεντρικές περιοχές, και αυτός είναι

σοφός, όχι ηλίθιος, όχι βουβός, ικανός να κατανοήσει το νόημα του καλά ειπωμένου και του κακά ειπωμένου. Αυτή είναι η ένατη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

343. Εννέα σταδιακές διαμονές. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, εισέρχεται και παραμένει στην παύση της αντίληψης και του αισθήματος.

344. «Εννέα σταδιακές παύσεις. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, η ηδονική αντίληψη έχει καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, ο λογισμός και ο συλλογισμός έχουν καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, η αγαλλίαση έχει καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η εispνοή και η εκπνοή έχουν καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, η αντίληψη της υλικής μορφής έχει καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, η αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου έχει καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, η αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης έχει καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, η αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας έχει καταπαύσει. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, η αντίληψη και το αίσθημα έχουν καταπαύσει.

«Αυτά, φίλοι, είναι τα εννέα φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Δεκάδα

345. «Υπάρχουν πράγματι, φίλοι, δέκα φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού... κ.λπ... για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποια είναι τα δέκα;

«Δέκα φαινόμενα που δημιουργούν καταφύγιο. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι ηθικός. Διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην

καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης. Εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... κ.λπ... δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά εκείνα τα καθήκοντα για τους συντρόφους στην άγια ζωή... κ.λπ... ικανός να τα διοργανώσει. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία... κ.λπ... έχει μεγάλη χαρά. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος... κ.λπ... με τα αναγκαία είδη. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Το ότι, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα... κ.λπ... χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Το ότι, φίλοι, ένας μοναχός είναι μνήμων... κ.λπ... ενθυμούμενος και αναθυμούμενος. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Το ότι, φίλοι, ένας μοναχός είναι σοφός... κ.λπ... που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

346. Δέκα επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων. Κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο. Κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος... κ.λπ... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα... κάποιος αντιλαμβάνεται το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο.

347. «Δέκα φαύλες πορείες πράξεων - ο φόνος έμβιων όντων, η λήψη του μη δοσμένου, η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία, η πλεονεξία, ο θυμός, η λανθασμένη άποψη.

«Δέκα καλές πορείες πράξεων - η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από τη διχαστική ομιλία, η αποχή από τη σκληρή ομιλία, η αποχή από τη φλυαρία, η μη πλεονεξία, ο μη θυμός, η ορθή άποψη.

348. «Δέκα ευγενείς διαμονές. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, είναι προικισμένος με έξι παράγοντες, έχει μία προστασία, έχει τέσσερα στηρίγματα, έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχει αθόλωτους λογισμούς, έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα, έχει καλά απελευθερωμένο νου, έχει καλά απελευθερωμένη σοφία.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η ηδονική επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, ο θυμός έχει εγκαταλειφθεί, η νωθρότητα και η υπνηλία έχουν εγκαταλειφθεί, η ανησυχία και η τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός είναι προικισμένος με έξι παράγοντες; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσареστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με

τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσανεστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός είναι προικισμένος με έξι παράγοντες.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει μία προστασία; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι προικισμένος με νου που έχει τη μνήμη ως προστασία. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει μία προστασία.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει τέσσερα στηρίγματα; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, έχοντας εξετάσει, χρησιμοποιεί κάτι· έχοντας εξετάσει, αποδέχεται κάτι· έχοντας εξετάσει, αποφεύγει κάτι· έχοντας εξετάσει, απομακρύνει κάτι. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει τέσσερα στηρίγματα.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό όσες είναι εκείνες οι πολλές μεμονωμένες αλήθειες των πολλών ασκητών και βραχμάνων, όλες αυτές έχουν απορριφθεί, έχουν πλήρως απορριφθεί, έχουν παρατηθεί, έχουν εμεσθεί, έχουν απελευθερωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν αποκηρυχθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η ηδονική αναζήτηση έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση ύπαρξης έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση της άγιας ζωής έχει καταπραϋνθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει αθόλωτους λογισμούς; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η ηδονική σκέψη έχει εγκαταλειφθεί, η σκέψη του θυμού έχει εγκαταλειφθεί, η σκέψη της βίας έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει αθόλωτους λογισμούς.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλά απελευθερωμένο νου; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό ο νους είναι απελευθερωμένος από τη λαγνεία, ο νους είναι απελευθερωμένος από το μίσος, ο νους είναι απελευθερωμένος από την αυταπάτη. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλά απελευθερωμένο νου.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός είναι καλά απελευθερωμένος στη σοφία; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός κατανοεί: "η λαγνεία μου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον". Κατανοεί: "το μίσος μου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον". Κατανοεί: "η αυταπάτη μου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον". Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός είναι καλά απελευθερωμένος στη σοφία.

«Δέκα καταστάσεις του πέραν της άσκησης - η ορθή άποψη του πέραν της άσκησης, ο ορθός λογισμός του πέραν της άσκησης, η ορθή ομιλία του πέραν της άσκησης, η ορθή πράξη του πέραν της άσκησης, ο ορθός βιοπορισμός του πέραν της άσκησης, η ορθή προσπάθεια του πέραν της άσκησης, η ορθή μνήμη του πέραν της άσκησης, η ορθή αυτοσυγκέντρωση του πέραν της άσκησης, η ορθή γνώση του πέραν της άσκησης, η ορθή απελευθέρωση του πέραν της άσκησης.

«Αυτά, φίλοι, είναι τα δέκα φαινόμενα που διδάχθηκαν ορθά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Σε αυτά όλοι μαζί πρέπει να απαγγέλλουμε από κοινού, χωρίς να διαφωνούμε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων».

349. Τότε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα, καλώς πράγματι εσύ, Σαριπούττα, εξέθεσες στους μοναχούς την επεξήγηση της απαγγελίας». Αυτό είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, και ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του σεβασμίου Σαριπούττα.

Τέλος της ομιλίας Σανγκίτι, δέκατη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα. 10. Η ομιλία για την συλλογική απαγγελία έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org